

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

társadalmi és közgazdasági hetilap

A „Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület” hivatalos közlönye.

== Megjelenik minden vasárnap. ==

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egyes évre 3 ft, félévre 1 ft 30 kr., egyes szám 10 kr.
Előfizetési pénzek és reklamáziók a muraszombati gazd.
főkegyelet irodájába küldendők.

Felölős szerkesztő: **WILFINGER KÁROLY.**

Lapfajtájában és kiadó:
A muraszombati gazdasági főkegyelet.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztésügyi közlemények a

lap szerkesztőségébe küldendők.
Hirdetési díj: 4 hasábsor petitorszoros hirdetésnél 10 kr.,
többszori hirdetésnél soroként 6 kr. Bélyegdíj 30 kr.
Nyíltét petitorsza 25 kr.

Vasuti mozgalom a muraszombati járásban.

Ha csak egy pillantást vetünk Vasmegeye térképére azonnal szembe ötlök a muraszombati járás különleges földrajzi fekvése olyan, hogy a központ körül természetesen csoportok ulnak: addig a muraszombati járás magas hegyek által elkülönítve mint külön déli nyulványa a megyének tűnik szembe. Míg a megye összes folyó szisztemája a Rába körül csoportosul, addig a muraszombati járás folyórendszere egészen különválva a Murára támaszkodik. Tehát már maga a természet külön jelleget adott a járásnak.

Az elmúlt idők józan gondolkodása és gyakorlati érzékű emberei a járás közlekedési viszonyait is a természetes földrajzi fekvésnek megfelelően rendezték be. Ezen földrajzi fekvés és a természetes hajlam a közlekedési fővonalánál a keletről nyugatra menő irányt jelölte ki mint olyant, mely különben is egész Magyarország kereskedelmi közlekedésének főtengelyébe esik. Magyarország tul nagy részben nyugatnak rányitja exportját, Vasmegeye pedig egészen, mert végre a Fiumén átmenő áruk is nyugatra szárvák.

Aki járásunkban a mezőteremények kivételét lehetnek akarná terelni vagy pedig észak-keletnek pl. Szombathelyre, egyenlő elbírálás alá esnek azzal, aki Magyarorszá-

ból Romániába vagy Oroszországba akarna búzát szállítani, vagyis megfordítaná a létező állapotot.

Valamint Magyarországnak igazi érdeke az, hogy nyugat felé legyen a lehető leg-rövidebb uton elérhető piacza "mezőtereményei számára; valamint Szombathelynek és vidékének gazdasági produktumai nem Budapestben, hanem Bécsben és Grácban, más szóval nem keleten, hanem nyugaton nyervehetnek jól értékesített elhelyezést: ugy a muraszombati járás igazi érdeke is azt követeli, hogy a nyugat felé eső összeköttetés ne csak meg ne szakadjon, de lehetőleg minél nagyobb fokban előmozdítottassék.

A modern közlekedésnek ma már csaknem kizárólagos tényezője a vasut lévén, nagyon természetes minden vidéknek azon törekvése, melylyel vasutat iparkodik szerezni magának.

A muraszombati járás már majdnem 2 évtized óta tesz lépéseket jobbra és balra azaz mindenfelé, hogy csak egy kicsike kis vasut birtokába jusson. De hiába volt minden törekvése, mert az addig tervezett irányzatok nem feleltek meg a természetes helyzetnek, hanem csak erőltetett eszmék ferde nyilvánulásai voltak.

A 80-as évek közepén lön felvetve először egy muraszombat-gyanafalvai keskeny vágányu vasut eszméje, melynek költsége

állítólag nem haladta volna tul a 800 ezer forintot. Szerencse, hogy ki nem épült, mert keskeny vágányu vasut manapság már sehol sem jön vasut számba.

A 90-es évek kezdetén ujja felszínre került egy járási vasut eszméje. Kezdetben erősebb volt az alsó-lendva—regedei irány mig egy kis véletlenség ismét a gyanafalvi irányt toltta előtérbe. A járás népe soha nem remélt áldozatot tanusított a törzs-résztvények jegyzésében, a megye fényes ígéretekkel biztatott; tekintélyes összeg lön kiltatásba helyezve államsegély és postaszállítási czimén. S ezen lehető legkedvezőbb viszonyok mellett mi történt? Az, hogy kötéll sem tudunk fogni vállalkozót, mert ki csak egyszer végig ment az említett vidéken, látnia kellett, miszerint egy gyanafalva-muraszombati vasut mint ilyen egyedül, ésk veszteséggel járhat, de haszonnal soha.

Mivel ujabbán ismét felmerült a vasut kérdése; mivel ugy tudjuk, hogy az alsó-lendva—regedei irány engedelményese a megye támogatását is kéri; reméljük, miszerint Vasmegeye intőző körei végre be fogják látni a muraszombati járás jogos követelményeit s nem fogják sem fantomok, sem úres frázisok, sem holmi centralistikus törekvések jótalan álarcza alatt a járásnak most már harmad izben nagy erőfeszítéssel járó törekvését megbénítani vagy épen megakasztani.

A „Muraszombat és Vidéke” tánczaja.

Asszony-bosszu.

Kétségbeesetten járt-kelt szobájában Margit. Megesalta az ura. Ezt adta hírel a legbiztosabb forrásból az ő legjobb barátjáné. Rettenetes. Kunvágy övezgeye hódította volna el férjét. Ki tett volna fel ilyesmit arról a bánatos övezgéről, ki ugy szenved, sopánkodik. Minden csak álarcz, mely alatt álválóság rejtőzik. És épp az ő férjét szemelte ki az a hitvány asszony-személy. De jól van, ha férjuranak az ury tetszik, neki is fog tetszeni ez az élet. Talán ő is meg akarja csálni? Nem, nem, arra ő nem volna képes, nem képes feláldozni a becsületét, csak bosszura vágyik, édes, nagy, méltó bosszura. És kis ördögi agyában már ki is eszelte a bosszut.

— Ugy fogok tenni, ugy fogok cselekedni, ugy fogok játszani, mintha megcsaltam volna, ez lesz a gyönyört adó bosszum.

Az alkalom meg volt hozzá. Ma estére ígérték zott hívere, ki keleti utazásából jött meg és a ki komornája, eselődéi még nem ismernek, ő lesz kezében az esköz Csengetett.

Szobaléánya jött be.

— Vilma, tudod, ma nagyon szép akarok jenni, nagyon szép. És ugy kacagott, hogy fehér fogorait mutatta. A szobaléány már értette a kacagást, volt ő más asszonyoknál, tudta, hogy mit jelent ez, de lám ki hitte volna, hogy ez az asszony is.

Mit töprengsz Vilma, öltöztesd fel, tudod abba a világos rózsaszínű selyembe, egy-két rózsi is vágjatok a kertből, vigyázz a hajmarja is.

Fél óra alatt elkészültek az öltözéssel és Vilma szemhunyoritva jelentőségteljes hangon jegyezte meg:

— Ön pompás nagyságos asszonyom és ön nagyon-nagyon tetszeni fog.

— Vilma, susogta a nő, te tudod, hogy mikorára ígérkezett haza az ur.

A kaszinóba ment, azt mondta, hogy esti 10 előtt nem lesz itthon.

Margit pedig keserűen gondolt arra, hogy férje nem a kaszinóban, hanem a bánatos övezgynél mulat és ez csak megerősítő szándékában.

— Leányom, hallgass ide, Nemsokára ide fog jönni egy magas, napbarított arcu ur, ne kérdezd nevét, ne jelentsd be, hanem azonnal vezesd hozzá.

Vilma halk mosolygós igent mondott s eltávolított a szobából.

Alig öt percz múlva megérkezett a villamos csengő s pár pillanat múltán Vilma már vezette azt a magas, napbarított arcu urat.

Margit elkíáltotta magát, kitará karjait s nyakába borult az ifjunak, s ki alig győzte viszszaadni a sok csókot és ölelést.

— Hát így vagyunk gondolta magában a szobaléány. Hiszen ez régi viszony és szarvakat kapott, mielőtt asszonyomat nőül vette volna.

Vilma bohuzta maga utában az ajtó. Egy-két perczig még ott fülelt azonban a kulcslyuknál s jól hallotta urnéje édes szavát:

— Csakhogy itt vagy te drága, te édes, te nélkülözhetetlen.

Mikor pedig Vilma esteledéskor lámpákat vitt a szobába, ujra csak esőkok között találta a régi szerelmeseket.

Fél tíz volt, mikor végre a fiatal ember távozní készült. A szobaléány behozta a felöltőjét, kalapját és pálcáját. Forró esőkok s ölelések ki-séretében alig-alig tudtak elválni egymástól.

— Ugy-e előjz mindnmap drágám, hisz férjem ilyenkor mindig a kaszinóban van és én ugy unatkozom. De itt vagy te, te szórakoztatni fogsz, nemde?

— Szívesen Margitkám és most pá, viszontlátásra holnap.

Ugy tudjuk, hogy ha a megyében egy kis töredék, amely perhorreszkálja a regedei csatlakozást sub titulo „hazafiság,” központtal való közvetlen érintkezés” stb. De ezen töredékben nincsen részük a megye intéző köreinek, akik sokkal is magasabban állanak, sokkal tisztultabb hazafiságról tettek mindenkor bizonyosságot, semhogy egy percig is képesek volnának egy idegen érdek szolgálatába állani, mely idegen érdek ez esetben a „Déli vasut” osztrák része. Ezen vasut ugyanis félti Kanizsa-pragerhofi vonalát minden parallel magyar vonalától s azért megtesz mindent, hogy a regedei irányt megakadályozza. Nagyon természetes, hogy csak nagyon másodrendű tényezők fogják ezen idegen törekvést előmozdítani s azok is bizonyosan nem öntudatos cselekedéssé válnak.

Vidéki.

Az iskolai fürdőkről.

Köztudomású tény, hogy iskolázatlan és gyermekeiket tisztán tartani minden szülők kötelessége.

Köztudomású tény az is, hogy legtöbb esetben az iskolába járó gyermekek az iskolából viszik haza a szülői házhoz a ragályt, mely gyakran végzetessé válhatik.

Amak, hogy az iskolák és legfőképpen a népiskolák a járványok fészkei, legtöbb oka az, hogy a tisztaságra nem ügyelnek elegendő egy a szülők otthon, mint a tanítók az iskolában.

Ha a korrallal haladni akarunk, hogy a kört megelőzzük, szükséges minden módon arra törekedni, hogy a tisztaságra nem ügyelnek elegendő egy a szülők otthon, mint a tanítók az iskolában.

Amint a gyermek az iskolában megtanult, az véréé válik és ha egy generációba a tisztaság iránti szeretetet — ha erőszakkal is — beleneveljük, megtettünk mindent, hogy a másik generáció már magától tisztább legyen, megtettük különösen azt, hogy a népiskolák és kisdóvodák nem lesznek a járványok fészkei. Megtettük azt, hogy a legkényesebb igényű szülő is gyermeket minden aggodalom nélkül fogja a kisdóvodába küldeni, mint az Svéd- és Németországban szokásos, hol a királyi család is gyermekeit mind nyilvános iskolákban neveli.

Hogy mit tesz az, ha a királyi család gyermeke és egy szóval az előkelő emberek gyermeke

a nép gyermekével együtt tanul, nem szükséges bővebben fejtegetnem.

Gondolkoznunk kell erről és meg kell szerezni az utakat és módokat arra, hogy ez — ha nem is ma — de egy pár évtized alatt keresztül vihető legyen.

Ha valaki a népiskolákat figyelemmel látogatja, el kell hogy borzadjon nálunk, ha észreveszi, hogy a legtöbb népiskolába járó gyermeknél mily keveset fordítanak a tisztaság fenntartására a szülők és hogy milyen enyhé ellenőrzést gyakorolnak az erre hivatott tanítók.

Ezt nem szabad már tovább elhárítani, mert ha nem együtt neveljük a gyermekeinket, hanem társadalmi rend szerint külön-külön, úgy sohasem fognak azok együtt élni, hanem meg lesz minden társadalmi osztályának a külön társa, külön érdekbarátja, megmarad a széttagoltság a világ végéig úgy, ahogy az hazánkban ma is van.

Az első lépés erre a népiskolai fürdők felállítására.

Tétessék kötelességévé a népiskola és kisdóvodák fenntartóinak, hogy iskolai fürdőt létesítsenek. Támogassa ebben őket a kormány, a városok, a faluk és egyéb közhatalosok úgy, hogy ez ne legyen csak egy kidobott eszme, hanem lehetőleg minden népiskolában és kisdóvodában megvalósíttassék. Egy célszerűen berendezett zuhany is elegendő volna.

A dolgot tovább úgy képzelem, hogy az iskolai fürdőkben a nyilvános közös fürdés rendes tanterület legyen és a tanító annélkül, hogy előre jeleznék, naponként épen úgy szólítsa ki a fürdésre egy néhány tanulót, mint más tantárgyakból és az előtte történt megfürdés után úgy alsoruhájuk tisztaságát, mint testük fürdés előtti tisztaságát a szokásos érdemjegyekkel bírálva el.

Ezzel a szülők gyermekeik jól felfogott érdekében állandóan több gondot fordítanak a gyermekek teste és ruhájuk tisztaságára és nevelhetünk egy nemzedéket, mely erősebb, egészségesebb és szebb volna, mint a mai.

Nyerne ezzel az egyén, nyerne a társadalom, de nyerne sokat szeretett hazánk, mert munkabíró, erős polgárok nagy tömege erejét tetemesen fokozná.

Adjon az állam az iskola-fürdő építéséhez szükséges állami segítséget, becsészán rendelkezésre szakértő mérnököket igényen, akik a célszerű iskolai fürdők építését és berendezését vezessék és bízzák meg az iskolák orvosait, hogy a fűrésztésnél jelen legyenek, nehogy jót akarva, kárt tegyen a fürdés.

Kellő felügyelet alatt nyugodjanak bele a szülők, hogy iskolába járó gyermekeik tisztán tartását az állam, az iskola is ellenőrizze

Egyszóval: vállatve gondoskodjunk mindnyájan arról, hogy egészséges, tiszta embereket neveljünk.

— Margit, kiáltá dühösen, engedjen be, beszélnem kell önnel.

Semmi válasz. A férj nagytot ütött az ajtón.

— Ki az? — kérde egy álmos hang.

— Én.

— Menjlen a szép özevgy asszonyhoz.

— Nem enged be?

— Kunváry özevgyétől kérje ezt.

Egy óriási dörög és az ajtó be volt törve. Margit ijedten ugrott le ágyáról.

— Mit csinál, az vakmerőség

— Maga mit csinál?!

— Én?? — kérde naiv képmutatással a nő.

— Vendége volt?

— Igen.

— Egy fiatal ember.

— Ez igaz is.

— Megcsókolta, karjaiban látták.

— Ezt sem tagadom.

— Ah! nyomorult teremtetés, tehát nem is tagadja, vigyázzon, leütem!

— Nem félek magától.

A férj megragadta neje karját.

— De mit akar maga, kérde Margit bámulatot színelve.

— A nevé, a nevé!

ez mindenkinek érdekét szolgálja, mert ha hazánk egyes polgárai egészségesek, immunisok és edzettek, úgy az egész ország és az edzett polgárok a haza javára is többet és jobban tehetnek, mint egy beteges, satna nemzedék.

Dr. Gidófalvy István,
kir. közjegyző.

Szinészet.

Szombaton nov. 27-én Nagy Mariska és Miskolczy László jutalomjátékúal a „Csókán szerzett vélegény” került színre. Az előadás, daczára a nem igen nagy számú közönségnek, kitűnő előadásban ment. Nagy Mariska a főszerepben valóságos kabintalakítást produkált s a jelen voltak teljes elismeréssel adózták szép játékáért. Miskolczy kitűnő s általában minden szereplő jó volt.

Vasárnap 28-án kevés közönség előtt a „Molnár és gyermeke” ment szintén jó előadásban.

Keddén, 30-án Kőrösi jutalomjátékúal a „Czitromok” vígjátékot adták, de ismét kevés közönség előtt, noha Kőrösi mindent elkövetett, hogy a közönség jól érezze magát. Sajnáljuk, hogy e derék, régi ismerősünknek a kellemesen eltöltött sok jó estékért mi is viszont legalább egy kellemes estét nem szerelhettünk. Talán majd a jövő viszontlátáskor.

Szerdán, decz 1-én a VMKE, javá a díszelőadás volt, melyről lapunk más helyén írt-rólunk.

Csütörtökön december 2-án gróf Beththy Zsigmond ur ömeltősága saját költségén n egyméltette a „Hőfelérke” gyermekelőadást s igrofnó ömeltőságával és a két kis gróffal együtt jól mulattak a kis törpek ügyes játékán. Ugyane alkalommal a nemes gróf a csendlakti iskolás gyermekek közl mintegy 10-ot hozhatott kocsin, hogy szintén gyönyörködjenek az előadásban s előadás után meg jól meg is vendégelte a kis csapatot.

Ma, vasárnap lesz a szintársulat buscelőadása, mely alkalommal a „Czigány mint földesur” — népszínmű körül bemutatásra s a mükedvelő hölgyek és urak a társulat iránti szíveségből megisméltik a „Szép Donkát”, ezzel remélve egy új utratvalót szerzeni nekik. Tegyük meg ezt az áldvratot, menjünk el lehetőleg nagy számban utoljára, távozzanak jó emlékekkel tőlünk. Igyekezzünk is megérdemli e csekély áldozatot, hisz a legjobb és legújabb darabok kerültek — még üres házak előtt is jó előadásban — színre

Helyi és vidéki hírek.

Kérjük t. előfizetőnket, hogy előfizetéseiket

mielőbb rendezni sziveskedjenek.

— **Fiume új kormányzója.** A király Szápáry László gróft kinevezte Fiume kormányzójává. Az erre vonatkozó kézirat ma jelent meg a hivatalos lapban. Így hangzik: „Magyar miniszterelnökönnek kereskedelmiügyi miniszteremmel egyetértőleg tett előterjesztésére Szápáry László gróf országgyűlési képviselőt fumei és magyarhorvát tengerparti kormányzóvá kinevezem s ez utóbbi minőségében a fumei tengerészeti hatóság felelősségét reáruházom. Kelt Bécsben, 1897. évi

— Ismeri.

— De a nevé, a nevé, hadd zuzzam előbb

öt össze.

— Már bizony az én Imremet nem fogja összeszezezni, mert akkor kikaparom a két szemét.

— Milyen Imre? ordítá a férfi és felemelte öklét.

A bosszu műve teljes volt s Margit félbeszakítá a harcot.

— Milyen Imre . . . hát a — fivérem.

A férj egy pillanat alatt észre tért és nagy megkönyebbülésében felsóhajtott. Majd így szólt:

— Margit maga ördögös teremtetés.

Margit elkaczagta magát, gyorsan az ágyába bujt s csak onnan szólt vissza férjéhez:

— De most már elég volt, menjen vissza, én miattam, Kunhegyi özevgyéhez.

De a férj nem ment vissza.

Szidonie.

Alig távozott Margittól az ő fivére, újra becsengette a szobalányt.

— Vilma fektessen le, nagyon kifáradtam.

A szobalány fejét csóválva vetközte az szonyját.

Tíz óra volt, Margit már az ágyban feküdt. Jött haza a férje.

A szobalány fogadta.

— Nóm fenn van még?

— Alszik már, nagyságos ur.

No akkor nem zavarom, ugyis ki vagyok merülve, adjon gyertyát megyek a szobámba, oda küldjék a théat. De nini, maga mondani akar valamit? talán valami újságot tud?

— Vendége volt a nagyságos asszonynak.

— No ez nem nagy újság.

— Amolyan vendége, susogta a leány és két kezével ajka körül bajuszt formált.

— És ki volt az? kérde most már kíváncsian a férfi.

— Nem tudom, csakhogy . . . csakhogy . . .

— Nos-nos?

— Meg is csókolták egymást.

A férj meghökkenet.

— Ah ugy s maga nem tudja ki ez a nyomorult? Majd megmondja ő! És berohant neje szobáiba. A hálószoba előtt megállt, be volt zárva.

november 23-án, Ferenc József s. k., Bánffy Dezso báró s. k., Dániel Ernő báró s. k., Bárményi nyire is örülök ennek a kitüntetésnek, mégis szomorú szívvel kell búcsuzni szeretett képviselőnkől s csak a remény nyújt némi biztositékot, hogy Nőnelőzős és a továbbiak is szemmel fogja kísérni fejlődő ügyünket. Üdvözöljük O nagyméltóságát, mint Fiume új kormányzóját!

— **A muraszombati vasuti kérényve.** Gróf Szápáry Géza és 138 erdektársai indokolt kérényit intéztek a törvényhatóságokhoz az alsó-lendva-muraszombat-vezeteli h. é. vasut támogatása, illetőleg a vármege területét érintő 16 kilométernyi vonalnak megfelelő 32.000 frtnyi törzsszervényezés érdekében. A kérényit az érdekeltség kinyomatta s a törvényhatósági bizottság tagjainak megküldötte. A helyesen megokolt s alaposan kidolgozott munkálat dísmérséges érdemes ügyvezetéssel és tárgyilagossággal fejt ki az érdekeltség álláspontját, s emelőkora remélhető, hogy a törvényhatóság komoly megfontolás s a vármege közlekedési érdekeinek lekülsimítésére mérlegelése után fog dönteni a kérény értelmében. Ertesülésünk szerint a vármege legilletékesebb körében méltányolják a muraszombati kérényét, s az lesz a kérényre vonatkozó határozati javaslat, hogy a törvényhatóság jögyezzen 32.000 forintnyi törzsszervényt s egyuttal küldjön ki egy permanens bizottságot, mely annak a fontos kérdésnek megoldásával foglalkozni; miként lehetne Muraszombatot a vármege székvárosával közvetlen kapcsolatba hozni? A vármege egybeírhat elvárja az alsó-lendva—muraszombat—vezeteli vasut érdekeltségétől, melynek javára jelentékeny áldozatot hoz, hogy a muraszombati vasuti hálózat továbbfejlesztése érdekében lelkesen fog közreműködni. (Örömmel fogadjuk Vasvármegyének ezen hazafiai elhatározását s bízunk is benne, hogy megis fogják szavazni) Szerk.

— **Gróf Szápáry László** országos képviselőnk, főmei kormányzó 0 mltásiga vasutnak ügyében Szombathelyen tartózkodik.

— **Gróf Batthyány Zsigmond** 5 mltiga f. hó 1-én és 2-án családjal Muraszombaton jödzött s jelen a színelőadásokon. Csütörtökön e hó 2-án d. u. 3 órakor jelen volt a grófi család a k. s. grófokkal „Höfeherke” című színi előadásán, mely a kis grófok örömeire rendeztetik.

— **Közönet.** A „Vendévidéki Magyar Közművelődési Egyesület” javára rendezett díszelőadások közreműködött hölgyek és urak, névszerint: Schönwiesnerné Fehér Ilona uróné, Andalus Irna, Fehér Mariska, Most Tóni, Olasz Terka, Payer Lenke, Róza Etelek, Schimkö Aranka, Sokál Irna és Török Aranka urölhölgyek, továbbá Csiszár János, Hartmann Béla, Hartmann Károly, Hartmann N., Kramer Lipót, Ratkóli Tivadar és Wilfinger Károly urak. Fogadják ez uton is legáltalásabb közönetem szíves fáradozásaikért, melyelre a jötekyün czélra a felülízestekkel együtt 58 frt. 40 kr. tiszta jövedelmeket biztosítottak. Muraszombat, 1897. decz. 3.

— **Takács R. István** id. elnök.

— **Eszküvő.** Ujlázi Miksa muraszombati könyvnyomdatóalajosnó folyó évi december 8-án vezeti oltárhoz Blm Malvin Kiszasszonyt Budapest. — Üdv és boldogság kísérje frigyüket.

— **Díszelőadás.** A „Vendévidéki Magyar Közművelődési Egyesület” javára f. évi decz. hó 1-én Agh Aladár színgazgató díszelőadást tartott, melyben a helybeli intelligencia köréből többen közreműködtek. Az előadás iránt már napokkal előbb nagy volt az érdeklődés s a jegyek előre elfogytak s akiket a jötekyünsg oltárára való áldozás mellett ez élvezet után, vágy is sarkalt, azok nem esáldták, mert egy valóban művelőzetet nyújtó, kedves programmal lepték meg Muraszombatot nemesei érő s jötekyünsgárolt ismert közönyt. Szándékosan emelítettek csak Muraszombatot, mert Bodóhegy szeipit s egy-két tanító-esáldatot kivéve, alig láttuk vidékét. Akit legelőször kellett volna említenünk: ömeltőségá Batthyány Zsigmond gróf ur is emelte látogatóásával az est fényét. — A másort a muraszombati hölgyek és urakból alakult vegyeskar nyitotta meg egy gyönyörűen összeállított magyar egyveleggel. Az előadás szemmet, szívet gyönyörködtetett volt s valóban a szép hölgyközség olt a pódlumon kített magáért s az énekek részvevő urakkal együtt precízien előadott ének méltán dicséreti a betanítottá fáradozó karmestert: Csiszár János r. k. tanító urat s a szöfogapok, zenei izléssel bíró tanítványokat egyaránt. A darabot, melyet Soós Emil színlázi karmester ur kísért mesterleg, a szümi nem akará tapsra meg kellett ismételn. Résztvettek az énekekben: Schönwiesnerné Fehér Ilona, Takácsné Kamermayer Irna uróné, Audalitis Irna, Fehér Mariska, Most Tóni, Olasz Terka, Payer Lenke, Róza Etelek, Schimkö Aranka, Sokál Irna, Török Aranka urölhölgyek és Hartmann Béla, Hartmann Károly, Hartmann N., Kramer Lipót, Ratkóli Tivadar, Takács R. István urak. Még fálunkben

csengtek az elhangzott dal kellemes akkordjai, midőn felhuzták a függönyt, hogy gyönyörködjünk „Szép Ilonka” melodráma művészi előadásában. Olasz Terka urölhölgy szavata lágyan, szívezzszoóban „Szép Ilonka” történetét s Audalitis Irna, Török Ernő kir. közegező ur kiváló tehetségű mostoha leánykája kísérete szögorán. S a költői ihlettség miben a magásra zálló érzelmeket a zene meg inkább kifejezésre juttatta. Ime most pillanatok repdesnek a légeben — sakisőri leányka uján elénk varázsolják a lepkeket. Hervad „Szép Ilonka”. — sir a zene is s mindez művészi tehetséggel, kiváló tudással és izléssel előadva. Majd fellobban a látólsámit a költő képelete alkotott, azt művészi kezek valóvá varázsolják, s előttünk áll valóságban, tündéri fényben a bájos „Szép Ilonka (Schimkö Aranka urölhölgy), mellette ifjú vadász (Csiszár János), majd ismét az őz Péterdi (Wilfinger Károly), akit pedig édes mindnyáján a mi jő „Fehér bácsinknak véltünk), felemelt pohárral kezeltársára keszen. De a függöny lehull s a szép kép mint egy kedves alakkép tűnik el. — Következett a színtársulat előadása: „Keresd a szívet” Jókaitól, „A kösvív ember fiait” cz. regénye után írt szümi. Az előadás méltán volt díszelőadásnak nevezhető, mert a szereplők mindegyike szépen, összességben játszott. Nehéz volna elhatározni, kié legyen a babér. Legkedvesebb volt Nagy Mariska (Edith), aranyos, élénk volt mindvégig. Nehéz szerep jutott Adorján Imrának (Baranghnyé), ki az anyai szív feltő szeretetét, örömet, fájdalmait oly meghatóan esetelete, hogy az anyák bizonyára neki nyujtanák át a babért. Intelligensen, izléssel játszott Vajda Ilonka (Alice), Sympathikus alakitást nyujtott Miskolczy (Baranghy) a társulat egyik főerőssége. Falusi István (Pallwitz: Hugó) dacára fiatalágának, minden szerepét szörogalmal, ügyekkel dolgozza ki. Réthy (Révy), Gyöngy (Alice anyja), noha a szerep nem egészen neki való volt, igen jól voltak. Körsői ismét a régi Körösi volt. A kellően méltányolt darab előadása után ismét a vegyeskar lépett a pódlomra s befelzésűt előkelte Bartay Ede „Nemzeti imá” ját, melyet a kitérő tapsviharra meg kellett ismételn, de szívesen hallgattuk volna még Isten tudja meddig is. Az előadás után a fiatalág szívesen kerekelt volna táncra, ha az a füstös sereg épen kéz alatt lett volna, így azonban zongora s zömbalomb váltakozva szöroköztatták még egy ideig a közönséget, azután pedig egy kellemesen elöltött est emlékeivel térünk nyugovóra. Hogy is volt csak: Iszom bort, iszom sört . . .

— **Halálozás.** Kotsis Tamás kir. bírósági telekkönyvezetőt és családját súlyos csapás érte. Ugyanis a mult hó 30-án est 8 órakor halt meg 16 éves Simon András nyug. szímtörtő végelgyengülésben, 81 éves korában. Muraszombaton. Temetésre nagy részvét mellett f. hó 2-án ment végre. Nyugodjék békében!

— **Közönet.** Mindazok, kik apám, illetőleg ipam temetésén részt vettek, fogadják ez uton is közönetünket. Simon Franciska és férje Kotsis Tamás.

— **Vadászat.** Vágselyén nov. 21. 22 és 23-án tartották két a hajtvadászatot, amely alkalommal 1200 drb vad esett el. A vadászatot részt vettek: id. gróf Batthyány Zsigmond, ifj. gróf Batthyány Zsigmond (Csendlik), gróf Bölner József, gróf Csáky Albin és Vidor, Klobusitsky János ország. képviselő, Perzel Dezso és Wlassics Gyula miniszterek.

— **Közönetnyilvánítás.** A „Vendévidéki Magyar Közművelődési Egyesület” részén e rendezett díszelőadás alkalmával felülízettek: Gróf Batthyány Zsigmond (Csendlik) 8 frt. Szepesy Sándor (Ballatinucz) 1 frt 50 kr. Dr. Frank József (Muraszombat) 1 frt. Horváth Lajos (Battvány) 1 frt. O. M. (Vasúdhölgy) 1 frt. Siftár Károly (Bodóhegy) 1 frt. Takács László (Szombathely) 1 frt. Vrataries János (Szombathely) 1 frt. Bodnár András (Muraszombat) 50 kr. Heiszg Ferenc (Muraszombat) 50 kr. Kohn Lipót (Muraszombat) 50 kr. Vucsik Sándor (Urdomb) 50 kr. Kolossa József (Muraszombat) 20 kr. Antauer (Muraszombat) 10 kr. — Fogadják ez uton is az egyesület nevében legáltalásabb közönetemet. Muraszombat, 1897. évi december hó 3-án. Takács R. István, id. elnök.

— **Vasutmegnyitás.** A kis-zell-paradörfi, ugynevezett fertővidéki vasutat f. é. december hó elején fogják megnyitni s a forgalomnak átadni.

— **Aranyemvező.** Szakács Antal bírto- kos, általtársos tiszteletnök és becsülésnek örvendő polgártársunk, Szombathely városnak sok éven át volt bürgő felügyelője, boldog házasságának 50-ik évfordulója alkalmából Rétőn, hol 50 évvel ezelőtől mint erőteljes férfi mondta el nejeinek a „holtomiglan-holtoldiglan”-t sz. misét hallgat s utána e szép és emlékezetes napot a legszűkebb családi körben ünnepli meg.

— **A kormány a névmagyarosításért.** Mint értesülünk, a belügyminiszter a pénzügyi-

niszterrel egyetértőleg törvényjavaslatot szándékozik kidolgoztatni, amely ki fogja mondani a névmagyarosításához szükséges okmányok bélyegmentességét.

— **Anyakönyvvezetői kiválasztás.** A belügyminiszter Zalavamegében, a tórnácsi anyakönyvi kerületbe Rogonyi Antal segédjegyző anyakönyvvezető-helyettesessé nevezte ki.

— **Tolvaj nő.** A tórnácsi esendőrőrs járőre a többszöri feljelentése, Rezsényi Bára, renközi lakosnál, házkutatást tartott, mely alkalommal kiderült az aszonnak évek óta rendszeresen üztött vásári és betholdiságokból való ruhanemű tolvajlása. A esendőrőrs a tolvajnót, a feltalált bűnjelek beszoalgáltatása mellett, a hatóságának feljelentette.

— **A vérteti Körmenten.** A gazdasági egyesület jelentése szerint a gyümölcsfák veszélyes ellensége: a vérteti Körmenten egyesek gyümölcsösökben s a közösi falközlőiben is föllépett. Ezt a jelentést kikészítjük azaz, hogy a veszedelmes rovar az oladi szőlőnyegen, tehát közvetlen közönlükben, már a mult nyár folyamán jelentkezett.

— **A gyermekek ríme.** A dífertisizs ugyancsak pusztít a megyében, szerte szedve áldozatait a gyermekek közül. A mult hétről tudósításaink szerint: Barbócz községben: Szécsel Ferenc; Szt-Biboron: Barbaries Ferenc; Muszany: Rituper Sándor; Lékán: Lehermann Margit, gyermekek estek a veszedelmes betegségre.

— **Párba a bíróság előtt.** A „Dunántul” felelős szerkesztője Geszner Imre jogszörogelő és Furedi Béla a „Vasvármegye” szerkesztője között vívott pistolypárba miatt az ügyesség s a bűnvádi eljárás megindította.

— **Rettegétek patkányok!** Egy tudós honfirtársunk: Polster Sámuel felső-óvri lakos, előzőleg folytatott mely tanulmányozás alapján, a patkányok szakszerű pusztítására kért engedélyt s indokolt kért megengiltette, hogy ő valóságos járványkísérlet képten hatni a patkányokra. — Tehát reszkesetek patkányok!

— **Nehéz az élet!** A vármegei utbiztosok fizetésemlécsért és lakbér megállapításért folyamodtak a törvényhatóságokhoz.

— **Nemzeti Népevvelés** — a ezime annak a gyakorlati nevelés- és oktatásügy szolgálataiban álló lapnak, mely f. é. december elején jelenik meg Bács-Topolján, Szöllösy Jenő kitűnő szerkesztésében. Előfizetési ára: egész évre 2 frt s havonként kétszer jelenik meg. Ez a lap lesz a magyar tanítóknak legkedvesebb lapja, mert oly bő és változatos tartalommal ily olcsó lapot még a külföldön sem ismernek. Végezve, hogy a magyar tanítóknak a magyar ifjuságot a magyar nemzeti szellem utmutatása szerint neveljen. Melegen ajánljuk tanítóik, szölkők és neveléssel foglalkozó minden egyén figyelmébe és pártolásába. Mutatványzámokat szívesen küld a kiadóhivatalt: Bács-Topolján.

LAKÁS.

Egy külön bejárata butozott szoba kiadó. Hol! megmondja a szerkesztőség.

Karácsonyi és újévi ajándékok!

Legalkalmasabb karácsonyi ajándék

— kétségtől, az arany és ezüst. —

Ajánlom tehát igen tisztelet veömnek nagy raktaómat arany és ezüst férfi- és nő- órákból, óralánczokat, arany és ezüstből, arany-gyűrűket. Készelezen vannak: brostik, fülbevalók, medallionok, karperecek, keresztcsékek nyakkendőlők urak részére, lánczfélek, amulettok: ezüst övcsözközök, szölvétgyűrűk, emkorfókók, valódi granátok aranyban foglalva stb stb. legjobb minőségben és olcsó áron.

Egyuttal bátor vagyok a n. é. közönség figyelmét felhívni vásárgépeimre, családok, éjszépékek és szölkők részére, Cylinder, Howe és Singer szerkezetű, melyek alkatrészei is, ugymint: hajócsékek, tük, szöjjak, olajkannák stb. nálam mindig raktaóron vannak.

Használt varrógépeket, új ékszerkeket és órákat kisérelek és veszek a legmagasabb árákon és minden árúnczik részletítésére is kapható.

Kiváló tisztelőim!

Posztli János,

gróf, Muraszombaton.

